

ל הקהיל קהילת

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

יוצא-לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

"אשר בכל מדינות המלך, מלכו של עולם, הקרובים והרחוקים עד לפינה נדחת בקצוי תבל – "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "סטורעם" הכי גדול ("א מורא'דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ודרכי שלום, מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה)].

. . ויהי רצון שעל-ידי ההחלטה טובה לעסוק בענין ד"ויקהל משה" בכלל, ובפרט בנוגע לענין השקחים וענין השמחה – הרי, כיון ש"ה' יראה ללבב", נותן תיכף את השכר:

"ויקהל" האמיתי על-ידי הקב"ה, "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", "קהל גדול ישובו הנה" – לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש.

. . וכן תהיה לנו – תיכף ומיד ממש, בעיצומו של יום השבת ובפרט ב"רעוא דרעוין", ["שבו מודגש ביותר הענין ד"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"]

. . שכל בני ישראל, האנשים והנשים והטף (לא רק מבין עשרים שנה), עומדים בתוקף ד"יוצאי צבא" (בעלי כח) ב"לגיון של המלך", לבושים ב"בגדי שרד" מצוחצחים, ומוכנים לביאת משיח צדקנו, ותיכף ומיד – מכריזים ומראים באצבע "הנה זה בא! (משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים, מבה"ח אד"ש התשמ"ט – מוגה)

למלא ולהשלים העבודה הפרטית

משה רבינו שבדורנו, נשיא הדור, פעל כבר את הענין ד"ויקהל" ("עמדו הכן כולכם") – בין אם רוצים בכך ובין אם לאו, ח"ו; הברירה היחידה היא – לבעוט ולקלקל ח"ו... או שלא לתקן על כל פנים. אבל מובן וגם פשוט שאף אחד לא יבחר בדרך זו, אלא בודאי ישתדל למלא ולהשלים את עבודתו הפרטית, כך שלא יפקד מקומו ח"ו.

(משיחת ש"פ ויק"פ ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

אצל המשיח אין קונצים!

כאשר יבוא משיח הוא לא ידע משום קונצים, אלא יתבע – אלה פקודי המשכן? תרשום לי על פתק כמה חסידים עשית שיהיו חסידים של הרבי!!!... על כמה יהודים פעלת שילמדו חת"ת?... על כמה יהודים פעלת שיבואו לומר את כל התהילים בשבת מברכים!!!...

(משיחת ש"פ פקודי מבה"ח אדר שני ה'תשכ"ז – בלתי מוגה)

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלמ"א
שיבוא וינאלנו בקרוב ממש
ע"י החפץ בעילום שמו להצלחתו ולהצלחת כל בני משפחתו יחיו בנשמיות וברוחניות

Internet: <http://www.moshiach.net/blind> E-mail: HebrewCommittee@Juno.com

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם...

"עשה לך קהילות גדולות כוי כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת".

(פרשתנו, לה, א – מדרש רבה במקומו)

כל אחד ואחד מתגייס להקהיל קהילות!

...ההוראה מכל האמור לעיל בנוגע לפועל:

לכל לראש – "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל", שכל אחד ואחד מישראל, מצד ועל ידי משה שבקרבו צריך להקהיל רבים מישראל (ובפרט ביום השבת – כדאיתא במדרש "עשה לך קהילות גדולות כוי כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת") ולומר להם "אלה הדברים אשר צוה ה'", עניני תורה ומצוותיה, כולל ובמיוחד – הציווי דשבת ומלאכת המשכן, כאמור שיהודי צריך להיות חדור בענין השבת... באופן דששת ימים תעשה מלאכה", כי, תכלית וכוונת העסק במלאכה היא כדי לעשות משכן ומקדש לו יתברך.

...ויש להוסיף בביאור הוראה זו על-פי פירוש רש"י "ויקהל משה, למחרת יום הכיפורים... אינו אוסף אנשים בידים, אלא הן נאספים על-פי דיבורו, ותרגומו ואכנש":

"למחרת יום הכיפורים" – שהאפשרות להקהיל את כל עדת בני ישראל, מהקטן שבקטנים (הן כפשוטו, והן בידיעות כו') עד לגדול שבגדולים, היא, מכיון, שכל ישראל נמצאים במעמד ומצב ד"למחרת יום הכיפורים", היינו, שכבר היה אצלם עבודת התשובה שהרי, בדורנו זה – דור האחרון של הגלות ודור ראשון של הגאולה – סיימו כבר כל עניני העבודה (כולל ובמיוחד עבודת התשובה שמביאה את הגאולה), ועומדים מוכנים לגאולה, כהכרזתו הידועה של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (לפני כמה שנים!) "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

"אינו אוסף אנשים בידים אלא הן נאספים על-פי דיבורו" – שהפעולה ד"ויקהל" יכולה להיות בנקל, כיון שאין צורך לאסוף אנשים בידים, מעשה כפשוטה, "אלא הן נאספים על-פי דיבורו", שצריך רק לדבר ולהכריז, ואז נאספים כולם.

"ותרגומו ואכנש" – שהפעולה ד"ויקהל גו' את כל עדת בני ישראל" (ובאופן ש"נאספים על-פי דיבורו"), היא, גם בנוגע לאלה שצריך לפנות אליהם בלשון תרגום, בלשון עם ועם.

והוראה זו ("ויקהל משה את כל עדת בני ישראל") היא הוראה נצחית שקיומה במשך כל השנה כולה, אלא, שבכל זמן וזמן צריכה להיות ההקלה בנוגע להענין שהזמן גרמא.

. . יש להקהיל את כל בני ישראל, "כנוס את כל היהודים",

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לקהילת קהילת

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובד ומתורגם ללשון הקודש, על-מנת להקל על התמימים הוצאים להקדלת קהילות בשבת

יוצא-לאור על-ידי "ועד הקהלת קהילות" שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית

ויקהל פקודי – תיכף ומיד ממש

אחד בירידתן למצרים... ואחד לעתיד לבא שנאמר "עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה", מניין עשירי זה שיהי בשלימות, יתקיים על ידי הקב"ה.

א. בשנה זו נקראת פרשת ויקהל ביחד עם פרשת פקודי, צירוף זה קשור כמו כל דבר ליעדי הגאולה המופנמים בתוכנן של פרשיות התורה.

הדברים באים בהדגשה מיוחדת כאשר פרשיות אלה מחוברות – "ויקהל-פקודי" – בהיותן רומזות לגאולתו של יחיד בישראל ולכלל ישראל גם יחד. בפרשת פקודי מודגשת פעולת המניין (פקודי), גאולתו הפרטית של כל יחיד מישראל – "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ויחד עם זאת, גאולתו של כלל עם ישראל, כמודגש ב"ויקהל".

ד. ויש רק להוסיף כי בחיבור זה של "ויקהל-פקודי" נרמז גם שלימותו של אותו מניין עתידי – המניין העשירי, כאשר הפעם יהיו כלולים במניין (פקודי) זה כל בני ישראל ממש (ויקהל), ולא רק מבן י"ג (וי"ב) שנה, אלא גם הטף.

ביאור זה של צירוף שתי הפרשיות הינו עיקרי ובולט יותר משאר הפירושים שכן חיבור של "ויקהל-פקודי" לעניין אחד – שייך רק בגאולה האמיתית והשלימה, בה יהיו ב' העניינים של ויקהל-פקודי יחדיו, מנין העשירי (פקודי) כל בני ישראל כפי שנעשים "קהל גדול" (ויקהל), ובזה מודגשת השייכות של "ויקהל-פקודי" לגאולה באמיתיות ובשלימות.

(משיחת ויקהל-פקודי ה'תנש"א)

ה"ויקהל" האמיתי: הגאולה השלימה

ועוד והוא העיקר, שזוהי העת והזמן המסוגל ביותר וביותר לביאת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

וממילא נעשה הענין ד"ויקהל משה" בפשטות – שהקב"ה מלקט את כל בני ישראל על-ידי משה רבינו בפשטות ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון", ועל-ידי בחינת "משה רבינו" שישנה בקרב כל אחד ואחד מישראל, אנשים נשים וטף, עד שמהם כולם נעשה ה"קהל גדול ישובו הנה".

(משיחת אור ליום ועש"ק, כ"ד אדר ראשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה)

את הקשר לגאולה ניתן לראות לא רק בתוכנן של שתי הפרשיות אלא גם בשמותיהן שכן, שמו של כל דבר מבטא את תוכנו ומהותו. שמה של פרשת "ויקהל" – "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל", מרמז על יעוד הגאולה "קהל גדול ישובו הנה" הקהלת עם ישראל על ידי משיח צדקינו.

פרשת פקודי נקראת על שם "אלה פקודי המשכן משכן העדות" וגם לה קשר ישיר עם הגאולה:

ב. "פקודי", הוא לשון מפקד, מניין וספירה. כך ש"פקודי המשכן" הכוונה היא לחשבון וסיכום של כל ענייני עבודת ה' של כל אחד ואחד מישראל, בכל עשר כוחות נפשו, שכן מטרת הציווי "ועשו לי מקדש" הוא, "ושכנתי בתוכם", כשכל יהודי נעשה למשכן ולדירה להקב"ה.

ג. אך "פקודי" רומז לא רק לחישוב ענייני עבודת ה' אלא גם למניין וספירת בני ישראל עצמם, כשהכוונה היא ל"מפקד" ו"מניין" שיתקיים בזמן הגאולה. והוא "המניין העשירי" עליו נאמר במדרש תנחומא; אשר 'בעשרה מקומות נמנו ישראל:

Internet: <http://www.moshiach.net/blind> E-mail: HebrewCommittee@Juno.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד